

Методологічна оцінка ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління будівельними підприємствами

Предметом дослідження є сукупність теоретико–методологічних, організаційно–економічних та прикладних засад оцінювання ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління будівельними підприємствами в умовах динамічності та невизначеності середовища їх функціонування. Основну увагу зосереджено на дослідженні взаємозв'язків між економічною результативністю, організаційною ефективністю, цифровою зрілістю, інноваційною активністю, адаптивністю стратегічного управління та ефективністю управління ризиками як ключовими складовими інтегральної оцінки омнірезильєнтності. Предмет дослідження охоплює процеси формування системи критеріїв і показників оцінювання, нормування різнорідних параметрів, визначення їх вагової значущості, розрахунку локальних індексів та побудови інтегрального показника ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління. Значну увагу приділено оцінюванню здатності будівельного підприємства забезпечувати стійкість функціонування, оперативно адаптувати стратегічні рішення, інтегрувати цифрові технології, реалізовувати інноваційні зміни та мінімізувати негативний вплив ризиків. Дослідження також охоплює прогнозне оцінювання результативності організаційно–управлінських, цифрових та інноваційних заходів, спрямованих на підвищення стратегічної ефективності підприємства. Комплексне поєднання зазначених складових створює основу для формування цілісного інструментарію оцінювання омнірезильєнтного стратегічного управління та визначення резервів забезпечення довгострокової конкурентоспроможності будівельних підприємств.

Метою статті є розвиток методологічних положень та формування комплексного інструментарію оцінювання ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління будівельними підприємствами на основі інтеграції економічних, організаційних, цифрових, інноваційних, адаптаційних і ризик–орієнтованих критеріїв. Для досягнення поставленої мети сформовано систему взаємопов'язаних показників, обґрунтовано послідовність їх нормування та агрегування, визначено підхід до встановлення вагових коефіцієнтів, запропоновано моделі розрахунку локальних індексів та інтегрального показника ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління. Окрему увагу приділено прогнозуванню зміни стратегічної ефективності після реалізації комплексу організаційно–управлінських, цифрових та інноваційних заходів, що забезпечує можливість визначення резервів розвитку, підвищення стратегічної стійкості та довгострокової конкурентоспроможності будівельних підприємств.

Методологічною основою роботи є комплекс загальнонаукових і спеціальних методів, застосування яких забезпечило системне формування інструментарію оцінювання ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління будівельними підприємствами. Системний підхід використано для представлення підприємства як інтегрованої соціально–економічної системи, у межах якої економічні, організаційні, цифрові, інноваційні, адаптаційні та ризик–орієнтовані складові перебувають у взаємозалежності та спільно визначають результативність стратегічного управління. Методи аналізу, синтезу та узагальнення застосовано для формування системи критеріїв оцінювання та визначення їх змістового наповнення. Структурно–функціональний підхід використано для побудови концептуальної моделі інтегральної системи оцінювання, що передбачає послідовне визначення мети, формування критеріїв і показників, оброблення вихідних даних, інтеграцію результатів та їх використання у процесі прийняття стратегічних рішень.

Для забезпечення порівнянності різнорідних показників застосовано методи математичного нормування з їх розподілом на стимулятори та дестимулятори. Методи інтегрального та багатокритеріального оцінювання використано для розрахунку локальних індексів економічної результативності, організаційної ефективності, цифрової зрілості, інноваційної активності, адаптивності управління та ефективності управління ризиками з подальшим агрегуванням отриманих значень у єдиний інтегральний показник. Формування вагових коефіцієнтів передбачає поєднання експертного оцінювання, багатокритеріального аналізу та статистичних процедур з урахуванням специфіки будівельного підприємства. Прогнозний метод застосовано для визначення очікуваного приросту стратегічної ефективності внаслідок реалізації запропонованих заходів. Графічний ме-

тод використано для візуалізації взаємозв'язків між складовими інтегрального показника та порівняння їх фактичних і цільових рівнів.

Результатом роботи стало формування комплексного підходу до оцінювання ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління будівельними підприємствами, який забезпечує інтеграцію різноспрямованих характеристик діяльності в єдину систему кількісного аналізу. Сформовано систему критеріїв, що охоплює економічну результативність, організаційну ефективність, цифрову зрілість, інноваційну активність, адаптивність стратегічного управління та ефективність управління ризиками. Запропоновано алгоритм оцінювання, що передбачає формування інформаційної бази, перевірку вихідних даних, нормування стимулюючих і дестимулюючих показників, визначення вагових коефіцієнтів, розрахунок локальних індексів та їх інтеграцію в узагальнений показник ефективності. За результатами розрахунків встановлено, що найвищий локальний індекс має економічна результативність — 0,765, тоді як нижчі значення характеризують цифрову зрілість та інноваційну активність, що визначає відповідні напрями першочергового вдосконалення системи управління. Сформований інтегральний підхід дозволив оцінити збалансованість розвитку основних складових омнірезильєнтності та визначити резерви підвищення стратегічної ефективності. Прогнозне оцінювання засвідчило можливість підвищення інтегрального показника з 0,690 до 0,825 після реалізації комплексу заходів із цифрової трансформації, вдосконалення стратегічного планування, розвитку інноваційної активності та оптимізації управління ризиками, що відповідає приросту на 19,42 %. Отримані результати створюють інформаційно-аналітичну основу для обґрунтування стратегічних управлінських рішень та цілеспрямованого підвищення омнірезильєнтності будівельних підприємств.

Висновки. Формування ефективної системи омнірезильєнтного стратегічного управління будівельними підприємствами потребує переходу від фрагментарного аналізу окремих показників діяльності до комплексного інтегрального оцінювання взаємопов'язаних складових стратегічної ефективності. Запропонований підхід забезпечує одночасне врахування економічної результативності, організаційної ефективності, цифрової зрілості, інноваційної активності, адаптивності управління та ефективності ризик-менеджменту, що дозволяє отримати узагальнену характеристику здатності підприємства підтримувати стійке функціонування та стратегічний розвиток в умовах невизначеності. Сформована послідовність оцінювання передбачає створення інформаційної бази, нормування різнорідних показників, визначення їх вагової значущості, розрахунок локальних індексів та формування інтегрального показника ефективності. Такий підхід дозволяє не лише визначати поточний рівень результативності стратегічного управління, а й ідентифікувати компоненти, що обмежують розвиток підприємства та потребують першочергового управлінського впливу. Результати оцінювання засвідчили порівняно високий рівень економічної результативності та адаптивності управління при наявності резервів підвищення цифрової зрілості й інноваційної активності. Прогнозне оцінювання ефективності комплексу запропонованих заходів підтвердило можливість зростання інтегрального показника омнірезильєнтного стратегічного управління з 0,690 до 0,825, що відповідає приросту на 19,42 %. Досягнення такого результату пов'язується з цифровою трансформацією, вдосконаленням стратегічного планування, активізацією інноваційної діяльності та оптимізацією системи управління ризиками. Сформований підхід створює основу для систематичного моніторингу стратегічної ефективності, виявлення внутрішніх резервів і обґрунтування управлінських змін, спрямованих на зміцнення стійкості, адаптивності та довгострокової конкурентоспроможності будівельних підприємств.

Ключові слова: омнірезильєнтність, стратегічне управління, будівельні підприємства, інтегральне оцінювання, економічна результативність, цифрова зрілість, стратегічна адаптивність, інноваційна активність, управління ризиками.

NATALIIA VALINKEVYCH

Methodological assessment of the effectiveness of omni-resilient strategic management of construction enterprises

The subject of the study is the set of theoretical-methodological, organizational-economic, and applied foundations for assessing the effectiveness of omni-resilient strategic management of

construction enterprises operating in a dynamic and uncertain environment. The primary focus is placed on examining the interrelationships among economic performance, organizational effectiveness, digital maturity, innovation activity, strategic management adaptability, and risk management effectiveness as the key components of the integrated assessment of omni-resilience. The subject of the study encompasses the processes of developing a system of assessment criteria and indicators, normalizing heterogeneous parameters, determining their relative weights, calculating local indices, and constructing an integrated indicator of the effectiveness of omni-resilient strategic management. Considerable attention is devoted to assessing the ability of a construction enterprise to maintain operational resilience, promptly adapt strategic decisions, integrate digital technologies, implement innovative changes, and minimize the adverse impacts of risks. The study also encompasses the predictive assessment of the effectiveness of organizational-managerial, digital, and innovative measures aimed at enhancing the enterprise's strategic performance. The comprehensive integration of these components provides a foundation for developing a holistic toolkit for assessing omni-resilient strategic management and identifying reserves for ensuring the long-term competitiveness of construction enterprises.

The purpose of the article is to advance the methodological provisions and develop a comprehensive toolkit for assessing the effectiveness of omni-resilient strategic management of construction enterprises based on the integration of economic, organizational, digital, innovative, adaptive, and risk-oriented criteria. To achieve this objective, a system of interrelated indicators has been developed, the sequence of their normalization and aggregation has been substantiated, an approach to determining weighting coefficients has been defined, and models for calculating local indices and the integrated effectiveness indicator of omni-resilient strategic management have been proposed. Particular attention is devoted to forecasting changes in strategic effectiveness following the implementation of a set of organizational-managerial, digital, and innovative measures, thereby making it possible to identify development reserves and enhance the strategic resilience and long-term competitiveness of construction enterprises.

Research methodology. The methodological framework of the study is based on a combination of general scientific and specialized methods, the application of which ensured the systematic development of a toolkit for assessing the effectiveness of omni-resilient strategic management of construction enterprises. The systems approach was used to conceptualize the enterprise as an integrated socio-economic system in which economic, organizational, digital, innovative, adaptive, and risk-oriented components are interdependent and jointly determine the effectiveness of strategic management. The methods of analysis, synthesis, and generalization were applied to develop the system of assessment criteria and define their substantive content. The structural-functional approach was employed to construct a conceptual model of the integrated assessment system, which involves the sequential definition of objectives, formulation of criteria and indicators, processing of input data, integration of results, and their application in strategic decision-making.

To ensure the comparability of heterogeneous indicators, mathematical normalization methods were applied by classifying them into stimulants and destimulants. Integrated and multicriteria assessment methods were used to calculate local indices of economic performance, organizational effectiveness, digital maturity, innovation activity, management adaptability, and risk management effectiveness, followed by the aggregation of the obtained values into a single integrated indicator. The determination of weighting coefficients involves a combination of expert evaluation, multicriteria analysis, and statistical procedures, taking into account the specific characteristics of a construction enterprise. The forecasting method was applied to determine the expected increase in strategic effectiveness resulting from the implementation of the proposed measures. The graphical method was used to visualize the interrelationships among the components of the integrated indicator and to compare their actual and target levels.

Research results. The study resulted in the development of a comprehensive approach to assessing the effectiveness of omni-resilient strategic management of construction enterprises, ensuring the integration of multidirectional performance characteristics into a unified system of quantitative analysis. A system of criteria was developed encompassing economic performance, organizational effectiveness, digital maturity, innovation activity, strategic management adaptability, and risk management

effectiveness. An assessment algorithm was proposed that involves developing an information base, verifying input data, normalizing stimulant and destimulant indicators, determining weighting coefficients, calculating local indices, and integrating them into an aggregate effectiveness indicator. The calculations established that economic performance has the highest local index, amounting to 0.765, whereas lower values characterize digital maturity and innovation activity, thereby identifying the corresponding priority areas for improving the management system. The developed integrated approach made it possible to assess the balance among the principal components of omni-resilience and identify reserves for enhancing strategic effectiveness. The predictive assessment demonstrated the possibility of increasing the integrated indicator from 0.690 to 0.825 following the implementation of a set of measures aimed at digital transformation, improvement of strategic planning, development of innovation activity, and optimization of risk management, corresponding to an increase of 19.42%. The obtained results provide an information and analytical basis for substantiating strategic management decisions and systematically enhancing the omni-resilience of construction enterprises.

Conclusions. *The development of an effective system of omni-resilient strategic management of construction enterprises requires a transition from the fragmented analysis of individual performance indicators to a comprehensive integrated assessment of interrelated components of strategic effectiveness. The proposed approach simultaneously considers economic performance, organizational effectiveness, digital maturity, innovation activity, management adaptability, and risk management effectiveness, thereby providing a generalized assessment of an enterprise's ability to maintain resilient operations and ensure strategic development under conditions of uncertainty. The developed assessment sequence involves establishing an information base, normalizing heterogeneous indicators, determining their relative weights, calculating local indices, and constructing an integrated effectiveness indicator. This approach makes it possible not only to determine the current level of strategic management effectiveness but also to identify components that constrain enterprise development and require priority managerial intervention. The assessment results demonstrated a relatively high level of economic performance and management adaptability while revealing reserves for improving digital maturity and innovation activity. The predictive assessment of the effectiveness of the proposed set of measures confirmed the possibility of increasing the integrated indicator of omni-resilient strategic management from 0.690 to 0.825, corresponding to an increase of 19.42%. Achieving this result is associated with digital transformation, improvements in strategic planning, intensification of innovation activities, and optimization of the risk management system. The developed approach provides a foundation for systematic monitoring of strategic effectiveness, identification of internal development reserves, and substantiation of managerial changes aimed at strengthening the resilience, adaptability, and long-term competitiveness of construction enterprises.*

Keywords: *omni-resilience, strategic management, construction enterprises, integrated assessment, economic performance, digital maturity, strategic adaptability, innovation activity, risk management.*

Постановка проблеми. Сучасні умови функціонування будівельних підприємств характеризуються посиленням невизначеності, високою динамічністю зовнішнього середовища та необхідністю одночасного забезпечення економічної результативності, організаційної гнучкості, цифрової зрілості, інноваційної активності й ефективного управління ризиками. За таких умов традиційні підходи до оцінювання стратегічного управління, орієнтовані переважно на окремі фінансово-економічні показники, не забезпечують комплексного відображення здатності підприємства підтримувати стійке функціонування, адаптуватися до змін і реалізовувати стратегічні цілі. Це актуалізує необхідність формування систе-

ми омнірезильєнтного стратегічного управління, ефективність якої має визначатися на основі взаємопов'язаних кількісних і якісних характеристик діяльності підприємства.

Особливої складності набуває методологічне забезпечення такого оцінювання, оскільки його інформаційна база формується різнорідними показниками, що відрізняються одиницями вимірювання, спрямованістю впливу та рівнем значущості. Виникає необхідність їх нормування, визначення вагових коефіцієнтів, формування локальних індексів та подальшого агрегування в єдиний інтегральний показник. Водночас система оцінювання повинна не лише характеризувати поточну результативність стратегічного управ-

ління, а й забезпечувати виявлення критичних складових, внутрішніх резервів і потенційних напрямів управлінського впливу. Актуальним залишається також прогнозування зміни інтегральної ефективності внаслідок реалізації цифрових, інноваційних та організаційно-управлінських заходів. Вирішення зазначеної проблеми потребує формування комплексного методологічного підходу, здатного інтегрувати економічну результативність, організаційну ефективність, цифрову зрілість, інноваційну активність, стратегічну адаптивність та управління ризиками в єдину систему оцінювання омнірезильєнтного стратегічного управління будівельними підприємствами.

Аналіз досліджень і публікацій проблеми. Наукові підходи до оцінювання ефективності стратегічного управління характеризуються поступовим розширенням предметного поля від аналізу фінансово-економічних результатів до комплексного врахування організаційних, цифрових, інноваційних, адаптаційних і ризик-орієнтованих характеристик підприємства. Значна увага приділяється формуванню систем показників стратегічної результативності, визначенню рівня стійкості підприємств, оцінюванню ефективності використання ресурсів та обґрунтуванню управлінських рішень в умовах невизначеності. Поширення набули підходи, засновані на використанні інтегрального та багатокритеріального оцінювання, що забезпечують можливість узагальнення різномірних параметрів діяльності в межах єдиної аналітичної моделі. Окремий напрям становлять підходи до оцінювання організаційної ефективності та адаптивності стратегічного управління. У їх межах акцентується увага на здатності підприємства своєчасно змінювати управлінські рішення, перебудовувати внутрішні процеси та забезпечувати відповідність організаційної системи динаміці зовнішнього середовища. Паралельно розвивається інструментарій оцінювання цифрової зрілості та інноваційної активності, які набувають важливого значення для визначення стратегічного потенціалу підприємства. Водночас оцінювання зазначених характеристик переважно здійснюється відокремлено, що обмежує можливість визначення їх сукупного впливу на загальну ефективність стратегічного управління.

Недостатньо розробленим залишається комплексний підхід, який одночасно поєднував би економічну результативність, організаційну

ефективність, цифрову зрілість, інноваційну активність, адаптивність управління та ефективність ризик-менеджменту. Окремої уваги потребує інтеграція прогнозової складової, що дозволяє оцінювати очікувану зміну стратегічної ефективності після реалізації управлінських заходів. Отже, подальший розвиток методологічного інструментарію доцільно спрямовувати на формування цілісної інтегральної системи, яка забезпечуватиме не лише діагностику поточного стану, а й визначення резервів розвитку та обґрунтування пріоритетних напрямів підвищення омнірезильєнтності будівельних підприємств.

Виклад основного матеріалу. Ефективність стратегічного управління сучасними будівельними підприємствами дедалі більше визначається не лише здатністю досягати запланованих економічних результатів, але й можливістю своєчасно адаптуватися до змін зовнішнього середовища, підтримувати безперервність функціонування, забезпечувати стійкість бізнес-процесів та оперативно реагувати на кризові ситуації. Будівельна галузь характеризується значною тривалістю реалізації проектів, високою капіталомісткістю, складною структурою виробничих процесів, залежністю від інвестиційної активності, коливаннями вартості ресурсів та значним впливом макроекономічних чинників. У таких умовах стратегічне управління повинно орієнтуватися не лише на досягнення фінансових показників, але й на забезпечення довгострокової життєздатності підприємства, що обумовлює необхідність застосування інтегрального оцінювання його ефективності [1].

Особливої актуальності інтегральне оцінювання набуває у процесі реалізації концепції омнірезильєнтного стратегічного управління. Омнірезильєнтність є сучасною еволюцією концепції організаційної резильєнтності та передбачає здатність підприємства забезпечувати стійке функціонування незалежно від характеру зовнішніх або внутрішніх викликів. На відміну від традиційної резильєнтності, що переважно характеризує здатність системи відновлюватися після кризових явищ, омнірезильєнтність охоплює більш широкий спектр характеристик, включаючи превентивне управління ризиками, адаптивність, гнучкість організаційної структури, цифрову інтеграцію бізнес-процесів, інноваційну спроможність, швидкість прийняття управлінських рішень та здатність до безперервного організаційного розвитку [2].

Принципи омнірезильєнтного стратегічного управління формують методологічну основу побудови сучасної системи управління будівельним підприємством. Насамперед таким принципом виступає системність, відповідно до якої підприємство розглядається як єдина інтегрована соціально-економічна система, де всі управлінські, виробничі, фінансові, інформаційні та організаційні процеси перебувають у постійній взаємодії. Будь-які зміни в окремому структурному елементі неминує впливають на загальний рівень ефективності функціонування підприємства, що потребує комплексного підходу до стратегічного управління.

Важливим принципом є адаптивність, яка характеризує здатність підприємства швидко реагувати на зміни зовнішнього середовища шляхом перегляду стратегічних цілей, оптимізації бізнес-процесів, перерозподілу ресурсів та модернізації організаційної структури. Для будівельних підприємств цей принцип має особливу практичну цінність через високу залежність від економічної ситуації, державної політики, інвестиційної активності та кон'юнктури ринку нерухомості.

Принцип цифрової інтегрованості визначає необхідність використання сучасних інформаційних технологій, цифрових платформ, BIM-технологій, аналітичних систем підтримки прийняття рішень, штучного інтелекту та інтелектуальних систем моніторингу для забезпечення оперативного управління всіма бізнес-процесами підприємства. Цифровізація значною мірою визначає рівень омнірезильєнтності сучасних будівельних компаній, забезпечує швидке отримання інформації, скорочення часу прийняття рішень та підвищення їх обґрунтованості [3].

Інноваційна складова характеризує здатність підприємства до впровадження нових технологій, організаційних рішень, цифрових інструментів та сучасних методів управління. Адаптаційна складова відображає швидкість реагування підприємства на зміни зовнішнього середовища, ефективність перебудови бізнес-процесів, оперативність прийняття стратегічних рішень та здатність підтримувати стабільність функціонування в умовах невизначеності. Ризик-орієнтована складова оцінює рівень ідентифікації, моніторингу, прогнозування та мінімізації ризиків, що виникають у процесі реалізації будівельних проєктів і стратегічного розвитку підприємства [4].

Формування критеріїв оцінювання повинно ґрунтуватися на принципах комплексності,

системності, вимірюваності, порівнянності та практичної придатності. Комплексність передбачає охоплення всіх основних сфер діяльності підприємства без надмірної деталізації окремих напрямів. Системність забезпечує врахування взаємозв'язків між економічними, організаційними, технологічними, інформаційними та інноваційними процесами, які спільно формують загальний рівень стратегічної ефективності. Вимірюваність критеріїв дозволяє використовувати кількісні або якісні показники для проведення математичного аналізу, тоді як порівнянність забезпечує можливість зіставлення результатів між різними підприємствами або часовими періодами. Практична придатність означає можливість використання критеріїв у реальних умовах функціонування будівельного підприємства без необхідності залучення надмірно складної інформаційної бази [5].

Не менш значущим є критерій інноваційної активності, який відображає рівень впровадження сучасних технологій будівництва, нових організаційних підходів, цифрових інструментів управління, ресурсозберігаючих технологій та інноваційних моделей реалізації інвестиційно-будівельних проєктів. Високий рівень інноваційної активності безпосередньо впливає на підвищення продуктивності праці, скорочення виробничих витрат, оптимізацію строків реалізації проєктів та зміцнення конкурентних переваг підприємства [6].

Окремим критерієм виступає ефективність управління ризиками, яка характеризує здатність підприємства своєчасно ідентифікувати потенційні загрози, оцінювати рівень їх впливу, прогнозувати можливі наслідки та впроваджувати превентивні заходи щодо мінімізації негативного впливу на результати діяльності. Критерій значною мірою визначає рівень стратегічної стійкості підприємства та його готовність до функціонування в умовах високої невизначеності.

На першому етапі алгоритму формується інформаційна база, яка включає систему економічних, організаційних, цифрових, інноваційних, адаптаційних та ризик-орієнтованих показників. Після цього здійснюється перевірка достовірності, повноти та порівнянності вихідної інформації. Наступним кроком є нормування показників, що забезпечує приведення різномірних величин до єдиної безрозмірної шкали та створює передумови для їх математичного агрегування [7].

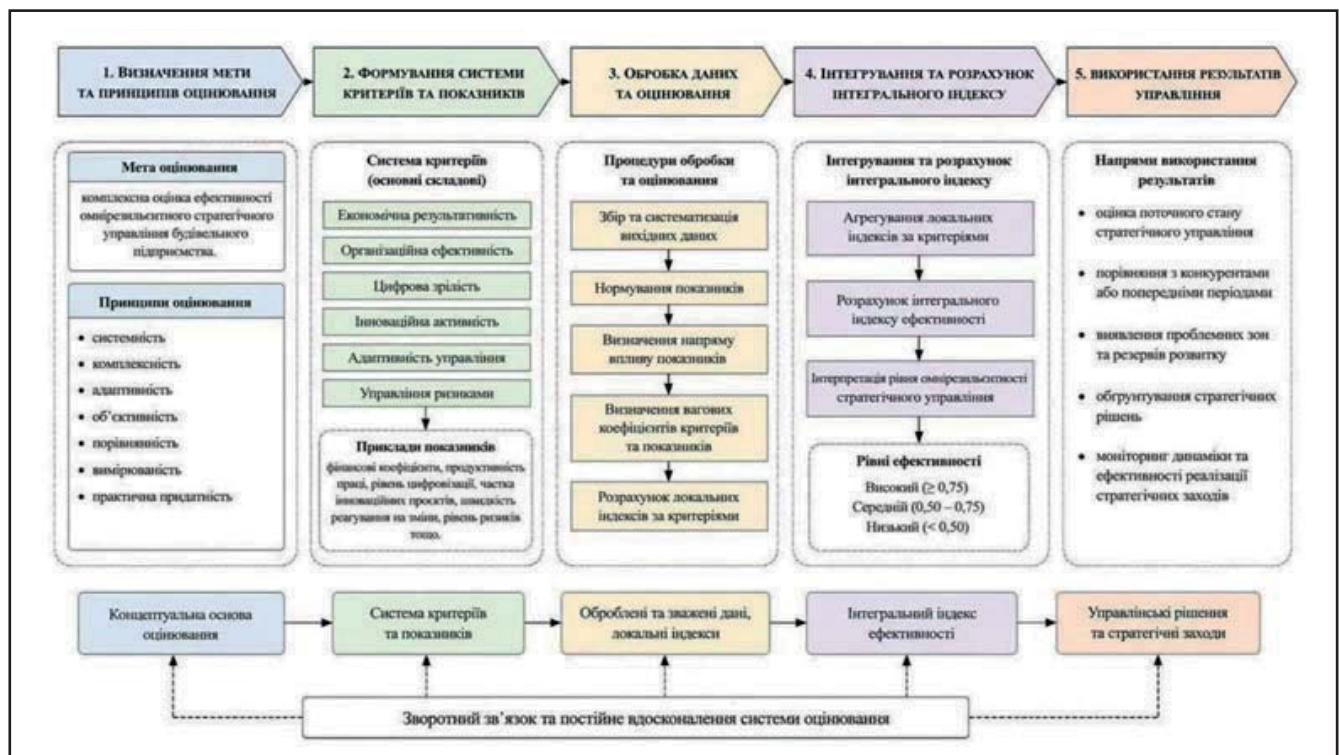
Для забезпечення комплексного підходу до оцінювання ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління доцільно сформувати логічну послідовність взаємопов'язаних етапів побудови інтегральної системи оцінювання, яка поєднує визначення мети, формування системи критеріїв і показників, математичне опрацювання інформації, розрахунок інтегрального показника та використання отриманих результатів у процесі прийняття стратегічних управлінських рішень. Концептуальну модель формування інтегральної системи оцінювання наведено на рисунку 1.

Для забезпечення комплексного інтегрального оцінювання ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління необхідно сформувати систему взаємопов'язаних критеріїв та відповідних показників, які всебічно характеризують економічний стан підприємства, ефективність організаційного управління, рівень цифрової трансформації, інноваційну активність, адаптивність до змін і здатність до управління ризиками. Запропоновану систему критеріїв та показників інтегрального оцінювання наведено в таблиці 1.

Нормування показників являє собою процес математичного перетворення вихідних даних, у результаті якого всі показники переводяться до

безрозмірної шкали, що дозволяє здійснювати їх подальше агрегування незалежно від фізичної природи та одиниць вимірювання. Для систем стратегічного управління будівельними підприємствами це має особливе значення, оскільки одночасно аналізуються фінансові коефіцієнти, показники продуктивності праці, рівень цифровізації, інноваційної активності, ефективності організаційної структури, адаптивності та управління ризиками. Без попереднього нормування такі показники не можуть бути математично зіставлені між собою, що істотно обмежує можливість отримання об'єктивної інтегральної оцінки [10].

Формування вагових коефіцієнтів має здійснюватися з урахуванням стратегічних цілей розвитку підприємства, специфіки будівельного виробництва, особливостей реалізованих інвестиційно-будівельних проєктів, рівня цифрової трансформації та зовнішніх умов функціонування. Визначення ваг може базуватися на використанні експертного оцінювання, методів багатокритеріального аналізу, статистичних процедур або їх поєднання. Найбільш обґрунтованим є комбінований підхід, який дозволяє врахувати як професійну думку експертів, так і реальний статистичний вплив окремих показників

Рисунк 1. Концептуальна модель формування інтегральної системи оцінювання ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління будівельного підприємства

Джерело: розроблено автором на основі [8]

Таблиця 1. Система критеріїв та показників інтегрального оцінювання ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління будівельного підприємства

Критерій оцінювання	Характеристика критерію	Основні показники оцінювання	Очікуваний результат
Економічна результативність	Характеризує ефективність діяльності підприємства та рівень використання ресурсного потенціалу	Рентабельність діяльності, чистий прибуток, рентабельність активів (ROA), продуктивність праці, фондододача коефіцієнт фінансової стійкості	Зростання економічної ефективності та фінансової стабільності
Організаційна ефективність	Відображає якість організації стратегічного управління та взаємодії структурних підрозділів	Швидкість прийняття управлінських рішень, рівень координації, ефективність організаційної структури, рівень виконання стратегічних планів	Підвищення керованості підприємства та оперативності управління
Цифрова зрілість	Визначає рівень цифрової трансформації та інтеграції інформаційних технологій	Частка автоматизованих процесів, використання BIM-технологій, рівень цифрові документообігу, рівень використання ERP/CRM-систем, цифрова готовність персоналу	Підвищення швидкості обробки інформації та якості управлінських рішень
Інноваційність активності	Характеризує здатність підприємства впроваджувати нові технології та управлінські рішення	Частка інноваційних проектів, обсяг інвестицій в інновації, кількість впроваджених технологій, економічний ефект від інновацій	Зростання конкуренто-спроможності та технологічного розвитку
Адаптивність стратегічного управління	Відображає здатність підприємства швидко реагувати на зміни зовнішнього середовища	Час адаптації до змін, швидкість перегляду стратегічних рішень, рівень гнучкості управління, ефективність використання резервів	Підвищення стійкості до змін та безперервності діяльності
Ефективність управління ризиками	Характеризує рівень прогнозування, контролю та мінімізації ризиків	Кількість ідентифікованих ризиків, коефіцієнт реалізації ризиків, ефективність заходів мінімізації, рівень втрат від ризикових подій	Зменшення впливу ризиків та підвищення стратегічної стійкості
Омнірезильєнтність стратегічного управління	Узагальнює здатність підприємства забезпечувати стійкий розвиток за умов невизначеності	Інтегральний індекс омнірезильєнтності, рівень стратегічної стійкості, комплексний індекс ефективності управління, прогнозний коефіцієнт розвитку	Досягнення високого рівня ефективності стратегічного управління та довгострокової конкуренто-спроможності

Джерело: розроблено автором на основі [9]

на кінцеві результати діяльності підприємства. Забезпечує підвищення об'єктивності інтегральної оцінки та мінімізує суб'єктивний вплив людського фактора [11].

Для стимулюючих показників, збільшення яких позитивно впливає на ефективність омнірезильєнтного стратегічного управління, доцільно використовувати таку модель нормування:

$$N_i = \frac{X_i - X_{\min}}{X_{\max} - X_{\min}}, \quad (1)$$

де:

N_i — нормоване значення i -го стимулюючого показника; X_i — фактичне значення i -го показника; $X_{\min}$ — мінімальне значення показника серед досліджуваної сукупності; $X_{\max}$ — максимальне значення показника серед досліджуваної сукупності.

Запропонована формула забезпечує трансформацію вихідних даних у діапазон від 0 до 1,

де значення, наближені до одиниці, характеризують високий рівень ефективності відповідного показника, а значення, близькі до нуля, свідчать про необхідність його покращення.

Виконаємо нормування показника рентабельності продажів будівельного підприємства.

Вихідні дані: фактичне значення показника $X_i = 18\%$; мінімальне значення серед підприємств $X_{\min} = 10\%$; максимальне значення $X_{\max} = 25\%$.

$$N_i = \frac{18 - 10}{25 - 10} = \frac{8}{15} = 0,533$$

Отриманий результат свідчить, що рівень рентабельності продажів підприємства становить 53,3 % від найкращого досягнутого рівня серед досліджуваної сукупності підприємств.

З метою забезпечення єдиної інтерпретації результатів оцінювання, коли більші нормовані значення характеризують вищий рівень ефек-

тивності, пропонується використовувати відношення мінімального значення показника до його фактичного значення.

$$N_i = \frac{X_{min}}{X_i}, \quad (2)$$

де:

N_i — нормоване значення i -го дестимулюючого показника; X_{min} — найкраще (мінімальне) значення показника серед досліджуваної сукупності; X_i — фактичне значення i -го дестимулюючого показника.

Запропонована модель нормування дозволяє оцінити ступінь наближення фактичного значення показника до його найкращого рівня. Чим ближче значення N_i до одиниці, тим вищою є ефективність відповідної складової омнірезильєнтного стратегічного управління.

Аналізується показник частки непродуктивних витрат.

Вихідні дані: фактичне значення показника $X_i = 7,5\%$; мінімальне значення серед підприємств $X_{min} = 3,0\%$.

$$N_i = \frac{3,0}{7,5} = 0,40.$$

Отримане значення свідчить, що ефективність за даним показником становить 0,40, що характеризує середній рівень використання резервів щодо скорочення непродуктивних витрат.

Для розрахунку локального індексу окремої складової омнірезильєнтності пропонується використовувати таку математичну модель:

$$L_j = \sum_{i=1}^n w_i \cdot N_i, \quad (3)$$

де:

L_j — локальний індекс j -ої складової омнірезильєнтного стратегічного управління; w_i — ваговий коефіцієнт i -го показника; N_i — нормоване значення i -го показника; n — кількість показників, що входять до відповідної складової.

Отримане значення локального індексу змінюється в межах від 0 до 1, де значення, наближені до одиниці, характеризують високий рівень розвитку відповідної складової омнірезильєнтності.

Розрахуємо локальний індекс економічної результативності будівельного підприємства, до складу якого входять чотири показники.

Вихідні дані наведено нижче: нормований показник рентабельності діяльності $N_1 = 0,82$; вага $w_1 = 0,30$; нормований показник продуктивності праці $N_2 = 0,74$; вага $w_2 = 0,25$; нормований показник фондоддачі $N_3 = 0,68$; вага $w_3 = 0,20$;

нормований показник фінансової стійкості $N_4 = 0,79$; вага $w_4 = 0,25$.

$$L_j = (0,30 \times 0,82) + (0,25 \times 0,74) + (0,20 \times 0,68) + (0,25 \times 0,79)$$

$$L_j = 0,246 + 0,185 + 0,136 + 0,198$$

$$L_j = 0,765$$

Отримане значення свідчить, що локальний індекс економічної результативності становить 0,765, що відповідає високому рівню розвитку досліджуваної складової омнірезильєнтного стратегічного управління.

Показник відображає узагальнений рівень ефективності стратегічного управління будівельним підприємством та дозволяє оцінити, збалансовано поєднуються економічна результативність, організаційна ефективність, цифрова зрілість, інноваційна активність, адаптивність і ризикостійкість підприємства.

$$I_{osu} = \sum_{j=1}^m \alpha_j \cdot L_j, \quad (4)$$

де: I_{osu} — інтегральний показник ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління; α_j — ваговий коефіцієнт j -ої складової омнірезильєнтного стратегічного управління; L_j — локальний індекс j -ої складової омнірезильєнтності; m — кількість складових, включених до інтегральної моделі.

Використаємо такі локальні індекси та вагові коефіцієнти: економічна результативність: $L_1 = 0,765$, $\alpha_1 = 0,22$; організаційна ефективність: $L_2 = 0,710$, $\alpha_2 = 0,16$; цифрова зрілість: $L_3 = 0,640$, $\alpha_3 = 0,15$; інноваційна активність: $L_4 = 0,590$, $\alpha_4 = 0,13$; адаптивність управління: $L_5 = 0,720$, $\alpha_5 = 0,19$; ефективність управління ризиками: $L_6 = 0,660$, $\alpha_6 = 0,15$.

$$I_{osu} = (0,22 \times 0,765) + (0,16 \times 0,710) + (0,15 \times 0,640) + (0,13 \times 0,590) + (0,19 \times 0,720) + (0,15 \times 0,660)$$

$$I_{osu} = 0,1683 + 0,1136 + 0,0960 + 0,0767 + 0,1368 + 0,0990$$

$$I_{osu} = 0,6904$$

Найбільший внесок у загальний результат забезпечують економічна результативність та адаптивність управління, тоді як інноваційна активність і цифрова зрілість мають нижчі локальні значення.

Запропонований коефіцієнт дозволяє кількісно оцінити очікуваний результат реалізації стратегічних управлінських рішень, визначити рівень підвищення ефективності системи управління та обґрунтувати доцільність впровадження відповідних управлінських змін.

$$K_{pe} = \frac{I_{prog} - I_{base}}{I_{base}}, \quad (5)$$

де:

K_{pe} — коефіцієнт прогнозного приросту стратегічної ефективності; I_{prog} — прогнозне значення інтегрального показника ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління після впровадження запропонованих заходів; I_{base} — базове значення інтегрального показника ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління до реалізації запропонованих заходів.

За результатами попереднього розрахунку інтегральний показник ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління становив

$$I_{base} = 0,6904$$

Після впровадження комплексу заходів щодо цифрової трансформації, удосконалення системи стратегічного планування, підвищення інноваційної активності та оптимізації управління ризиками прогнозне значення інтегрального показника очікується на рівні

$$I_{prog} = 0,8245.$$

$$K_{pe} = \frac{0,8245 - 0,6904}{0,6904}$$

$$K_{pe} = \frac{0,1341}{0,6904}$$

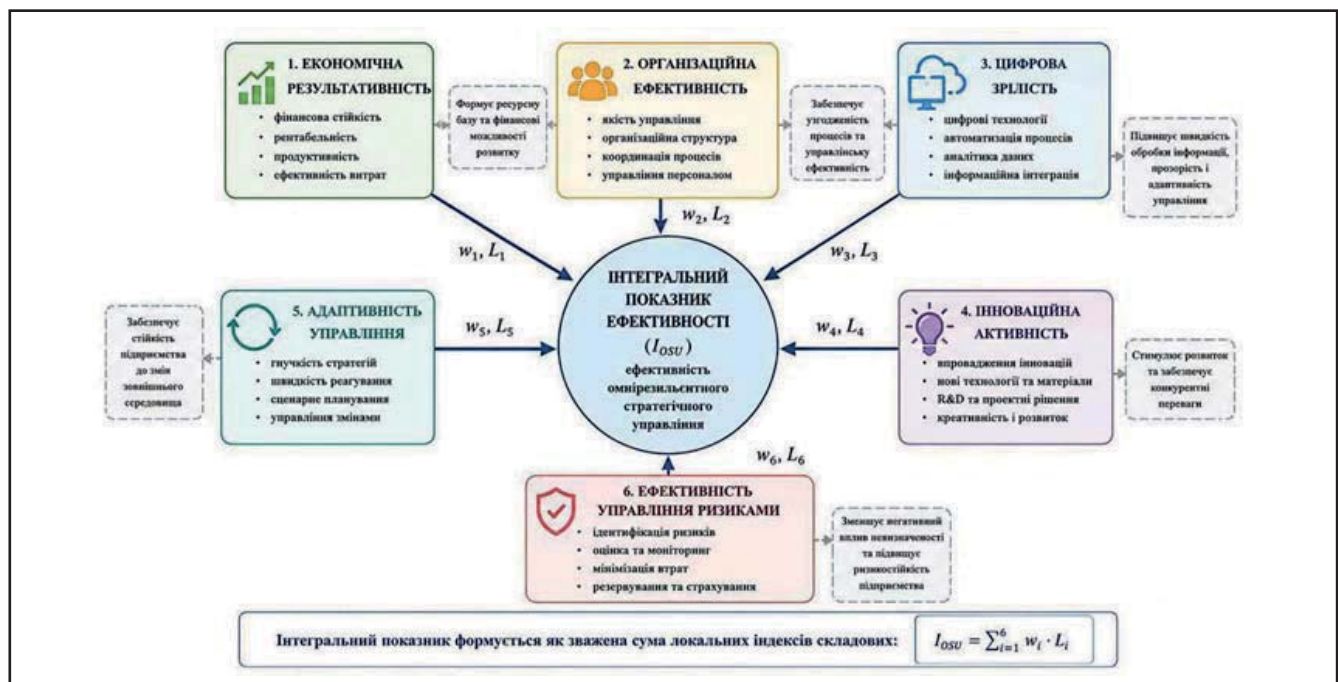
$$K_{pe} = 0,1942 \text{ або } 19,42$$

Прогнозний приріст ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління після реалізації запропонованих заходів становить 19,42

%. Отриманий результат свідчить про достатньо високий очікуваний ефект від впровадження запропонованих організаційно-управлінських, цифрових та інноваційних рішень.

Отримані результати інтегрального оцінювання створюють інформаційно-аналітичну основу для виявлення резервів підвищення ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління будівельним підприємством. На відміну від традиційного аналізу окремих економічних показників, інтегральний підхід дозволяє не лише визначити загальний рівень ефективності функціонування підприємства, але й встановити ті складові системи управління, які стримують його подальший розвиток. Визначення резервів повинно ґрунтуватися на комплексному дослідженні структури інтегрального показника, співвідношення локальних індексів, величини їх вагових коефіцієнтів та ступеня впливу кожної складової на кінцевий результат. Підхід дозволяє перейти від констатації існуючих проблем до формування цілеспрямованих управлінських заходів, реалізація яких забезпечить підвищення рівня омнірезильєнтності підприємства та його довгострокової конкурентоспроможності [12].

Окремої уваги заслуговує вдосконалення системи управління ризиками. Будівельні підприємства здійснюють діяльність в умовах значної

Рисунк 2. Модель взаємозв'язку інтегрального показника ефективності з ключовими складовими омнірезильєнтного стратегічного управління будівельного підприємства

Джерело: розроблено автором на основі [14]

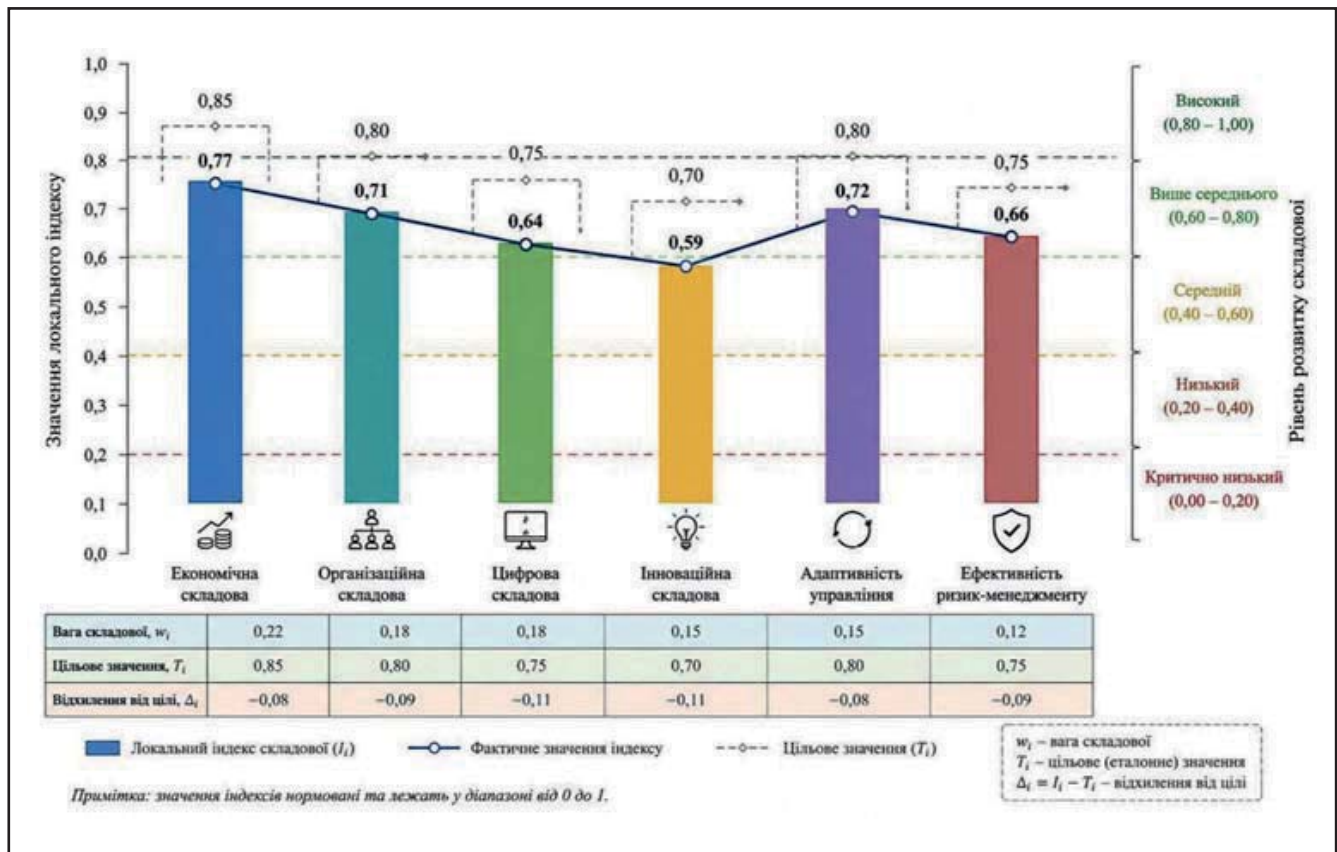

Рисунок 3. Порівняльна оцінка локальних індексів складових омнірезильєнтного стратегічного управління

Джерело: розроблено автором на основі [16]

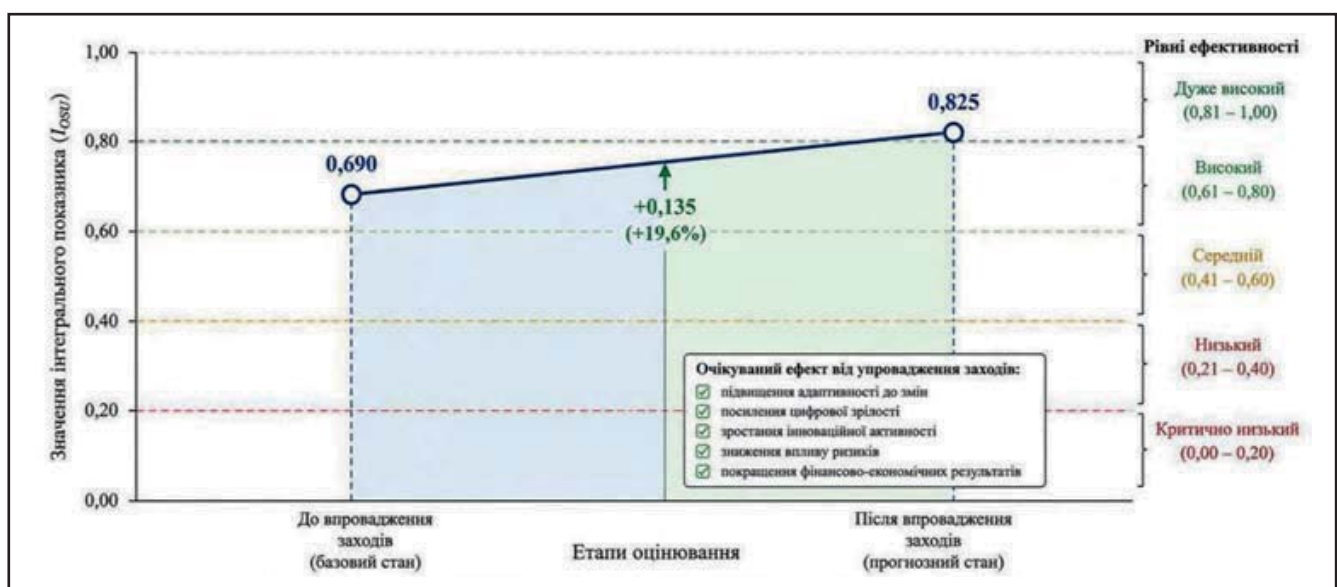

Рисунок 4. Динаміка інтегрального показника ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління до та після впровадження запропонованих заходів

Джерело: розроблено автором на основі [16]

кількості фінансових, інвестиційних, виробничих, логістичних, екологічних та організаційних ризиків. Недостатній рівень прогнозування цих ризиків негативно впливає на строки реалізації про-

єктів, величину витрат, рівень прибутковості та фінансову стійкість підприємства. Проведений інтегральний аналіз дозволяє визначити рівень розвитку системи ризик-менеджменту та вста-

новити напрями її вдосконалення. До таких напрямів належать створення постійно діючої системи моніторингу ризиків, застосування цифрових технологій прогнозування, формування резервних стратегічних сценаріїв розвитку та інтеграція процедур ризик-менеджменту в систему стратегічного планування підприємства [13].

Концептуальну модель взаємозв'язку інтегрального показника ефективності з основними складовими омнірезильєнтного стратегічного управління наведено на рисунку 2.

Для наочного відображення результатів інтегрального оцінювання доцільно порівняти рівень розвитку окремих складових омнірезильєнтного стратегічного управління. Дозволяє визначити компоненти, які найбільше впливають на формування інтегрального показника ефективності та потребують першочергового вдосконалення. Результати оцінювання наведено на рисунку 3.

Оцінювання прогнозованої ефективності запропонованих заходів доцільно здійснювати шляхом порівняння інтегрального показника до та після їх реалізації. Підхід дозволяє кількісно оцінити очікуваний приріст ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління та підтвердити доцільність упровадження запропонованих рекомендацій.

Висновок

Формування ефективного омнірезильєнтного стратегічного управління будівельними підприємствами потребує комплексного методологічного підходу до оцінювання, здатного інтегрувати різноспрямовані характеристики функціонування підприємства в єдину систему кількісного аналізу. Поєднання економічної результативності, організаційної ефективності, цифрової зрілості, інноваційної активності, адаптивності стратегічного управління та ефективності ризик-менеджменту забезпечує багатовимірне відображення здатності підприємства підтримувати стійкість, своєчасно реагувати на зміни та забезпечувати довгостроковий стратегічний розвиток.

Сформований підхід передбачає послідовне створення інформаційної бази, перевірку та систематизацію вихідних даних, нормування різних показників, визначення їх вагової значущості, розрахунок локальних індексів і подальше агрегування отриманих результатів в інтегральний показник ефективності омнірезильєнтного стратегічного управління. Така послідовність

дозволяє забезпечити порівнянність показників різної природи та встановити внесок кожної функціональної складової у формування загального рівня стратегічної ефективності. Розподіл показників на стимулятори та дестимулятори додатково підвищує обґрунтованість оцінювання, оскільки забезпечує врахування характеру їх впливу на результируючий показник.

Отримані результати засвідчили нерівномірність розвитку окремих складових омнірезильєнтного стратегічного управління. Найвище значення локального індексу економічної результативності на рівні 0,765 свідчить про сформований потенціал економічного забезпечення стратегічного розвитку, тоді як нижчі характеристики цифрової зрілості та інноваційної активності визначають відповідні резерви вдосконалення системи управління. Це підтверджує доцільність використання інтегрального оцінювання не лише як діагностичного інструменту, а й як основи для визначення пріоритетності стратегічних управлінських заходів.

Прогнозне оцінювання результативності запропонованих перетворень засвідчило можливість підвищення інтегрального показника омнірезильєнтного стратегічного управління з 0,690 до 0,825, що відповідає приросту на 19,42 %. Досягнення прогнозованої динаміки забезпечується комплексним впливом цифрової трансформації, вдосконалення стратегічного планування, активізації інноваційної діяльності та оптимізації управління ризиками. Таким чином, ефективність омнірезильєнтного стратегічного управління визначається не максимізацією окремих показників, а збалансованістю розвитку взаємопов'язаних складових системи.

Запропонований методологічний підхід створює основу для систематичного моніторингу стратегічної ефективності, своєчасного виявлення критичних відхилень, визначення внутрішніх резервів та обґрунтування цільових управлінських змін. Його застосування дозволяє посилити аналітичне забезпечення стратегічного управління та сформувати цілісне уявлення про поточний і перспективний рівні омнірезильєнтності будівельного підприємства. Подальший розвиток сформованого підходу доцільно спрямувати на вдосконалення механізмів визначення вагових коефіцієнтів, розширення системи оцінюваних параметрів і розвиток прогнозного інструментарію для підвищення точності оціню-

вання довгострокової стратегічної ефективності будівельних підприємств.

Список використаних джерел:

1. Боковець В. В., Мороз О. О., & Краєвська А. С. (2023). Оцінка ефективності управління підприємствами в конкурентному середовищі. *Innovation and Sustainability*, (2), 97–109. <https://doi.org/10.31649/ins.2023.2.97.109>.
2. Польова, Н., Подібка, В., & Дмитришин, Я. (2025). Стратегічне управління будівельними підприємствами. *Сталий розвиток економіки*, (4(51)), 176–180. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-51-25>.
3. Шпилик С. Управлінський інструментарій оцінювання ефективності впровадження конкурентної стратегії як механізму підвищення конкурентоспроможності підприємства // *Галицький економічний вісник*. – 2017. – № 4(53). – С. 89–102. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://galicianvisnyk.tntu.edu.ua/pdf/53/25.pdf>.
4. Касьянова Н. В. Оцінка ефективності стратегічного управління підприємством // *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. – 2008. – № 635. – С. 534–539. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://vlp.com.ua/files/85_O.pdf.
5. Калініченко С. М. Ключові елементи ефективного стратегічного управління підприємством // *Економічний простір*. – 2025. – № 201. – С. 311–316. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.201.311-316>. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://economicspace.pgasa.dp.ua/article/download/332319/321333>.
6. Шаманська О. І. Система оцінки ефективності управління ресурсним потенціалом підприємств АПК // *Ефективна економіка*. – 2016. – № 2. – С. 7. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/2_2016/14.pdf.
7. Лепетюха Н. В., Рудська І. О. Інтегральна оцінка ефективності функціонування підприємства // *Глобальні та національні проблеми економіки*. – 2016. – Вип. 14. – С. 424–429. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://global-national.in.ua/archive/14-2016/88.pdf>.
8. Романенко О. В. Стратегічне управління будівельними девелоперськими компаніями: український та міжнародний досвід // *Економіка та суспільство*. – 2025. – Вип. 76. – Ст. 93. – DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-76-93>. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/download/6319/6262/>.
9. Бобринець П. В. Управління резильєнтністю підприємств у контексті стратегічних викликів бізнес-середовища: теоретичний аспект // *Бізнес Інформ*. – 2025. – № 8. – С. 333–342. – DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-8-333-342>. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform-2025-8_0-pages-333_342.pdf.
10. Боковець В. В., Мороз О. О., Краєвська А. С. Оцінка ефективності управління підприємствами в конкурентному середовищі // *Innovation and Sustainability*. – 2023. – № 2. – С. 97–109. – DOI: <https://doi.org/10.31649/ins.2023.2.97.109>. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ins.vntu.edu.ua/index.php/ins/article/view/250>.
11. Шевчук Ю. О. Особливості визначення ефективності стратегічного управління оборотними коштами промислових підприємств // *Інвестиції: практика та досвід*. – 2017. – № 21. – С. 21–24. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.investplan.com.ua/pdf/21_2017/7.pdf.
12. Шашина, М. В., & Недзельський, А. О. (2023). Оцінювання ефективності управління ресурсами підприємства як інструмент забезпечення прибутковості. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ (серія економічна)*, (1), 125–132. <https://doi.org/10.32782/2311-844X/2023-1-17>.
13. Шевчук Ю. О. Особливості визначення ефективності стратегічного управління оборотними коштами промислових підприємств // *Інвестиції: практика та досвід*. – 2017. – № 21. – С. 21–24. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.investplan.com.ua/pdf/21_2017/7.pdf.
14. Дорошук Г. А., Граціотова Г. О. Інтегральна оцінка ефективності управління змінами на підприємстві // *Бізнес Інформ*. – 2018. – № 7. – С. 273–279. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://jnas.nbuv.gov.ua/j-pdf/binf_2018_7_41.pdf.
15. Гаватчук А. Р. Методика оцінювання ефективності стратегічного управління конкурентоспроможністю підприємства у сфері надання логістичних послуг // *Розвиток підприємництва як фактор зростання національної економіки : матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф.* – Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2020. – С. 37. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://conf-keip.kpi.ua/article/download/317621/308145>.
16. Старов О. С. Оцінка ефективності стратегічних рішень як чинника підвищення економічної стійкості підприємства // *Економічні перспективи*. – 2025. –

№ 1(23). – С. 1–22. – DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14934616>. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://econp.com.ua/index.php/journal/article/download/333/305>.

References:

1. Bokovets', V. ., Moroz, O. ., & Krayevs'ka, A. . (2023). Otsinka efektyvnosti upravlinnya pidpryyemstvamy v konkurentnomu seredovyschi. *Innovation and Sustainability*, (2), 97–109. <https://doi.org/10.31649/ins.2023.2.97.109>.
2. Pol'ova, N., Podibka, V., & Dmytryshyn, Ya. (2025). Stratehichne upravlinnya budivel'nymy pidpryyemstvamy. *Staly rozvytok ekonomiky*, 4(51), 176–180. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-51-25>.
3. Shpylyk S. Upravlins'kyi instrumentariy otsinyuvannya efektyvnosti vprovadzhennya konkurentnoyi stratehiyi yak mekhanizmu pidvyshchennya konkurentospromozhnosti pidpryyemstva // *Halyts'kyi ekonomichnyy visnyk*. – 2017. – № 4(53). – С. 89–102. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhyim dostupu: <https://galicianvisnyk.tntu.edu.ua/pdf/53/25.pdf>.
4. Kas'yanova N. V. Otsinka efektyvnosti stratehichnoho upravlinnya pidpryyemstvom // *Visnyk Natsional'noho universytetu «L'vivs'ka politehnika»*. Seriya: Menedzhment ta pidpryyemnytstvo v Ukrayini: etapy stanovlennya i problemy rozvytku. – 2008. – № 635. – С. 534–539. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhyim dostupu: https://vlp.com.ua/files/85_O.pdf.
5. Kalinichenko S. M. Klyuchovi elementy efektyvnoho stratehichnoho upravlinnya pidpryyemstvom // *Ekonomichnyyprostir*. – 2025. – № 201. – С. 311–316. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.201.311-316>. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhyim dostupu: <https://economicspace.pgas.dp.ua/article/download/332319/321333>.
6. Shamans'ka O. I. Systema otsinky efektyvnosti upravlinnya resursnym potentsialom pidpryyemstv APK // *Efektyvna ekonomika*. – 2016. – № 2. – С. 7. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhyim dostupu: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/2_2016/14.pdf.
7. Lepetyukha N. V., Ruds'ka I. O. Intehral'na otsinka efektyvnosti funktsionuvannya pidpryyemstva // *Hlobal'ni ta natsional'ni problemy ekonomiky*. – 2016. – Vyp. 14. – С. 424–429. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhyim dostupu: <http://global-national.in.ua/archive/14-2016/88.pdf>.
8. Romanenko O. V. Stratehichne upravlinnya budivel'nymy developers'kymy kompaniyamy: ukrayins'kyi ta mizhnarodnyy dosvid // *Ekonomika ta suspil'stvo*. – 2025. – Vyp. 76. – St. 93. – DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-76-93>. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhyim dostupu: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/download/6319/6262/>.
9. Bobrynets' P. V. Upravlinnya rezyl'yentnistyu pidpryyemstv u konteksti stratehichnykh vykykiv biznes-seredovyscha: teoretychnyy aspekt // *Biznes Inform*. – 2025. – № 8. – С. 333–342. – DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-8-333-342>. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhyim dostupu: https://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform-2025-8_0-pages-333_342.pdf.
10. Bokovets' V. V., Moroz O. O., Krayevs'ka A. S. Otsinka efektyvnosti upravlinnya pidpryyemstvamy v konkurentnomu seredovyschi // *Innovation and Sustainability*. – 2023. – № 2. – С. 97–109. – DOI: <https://doi.org/10.31649/ins.2023.2.97.109>. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhyim dostupu: <https://ins.vntu.edu.ua/index.php/ins/article/view/250>.
11. Shevchuk Yu. O. Osoblyvosti vyznachennya efektyvnosti stratehichnoho upravlinnya oborotnymy koshchamy promyslovykh pidpryyemstv // *Investytsiyi: praktyka ta dosvid*. – 2017. – № 21. – С. 21–24. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhyim dostupu: http://www.investplan.com.ua/pdf/21_2017/7.pdf.
12. Shashyna, M. V., & Nedzel's'kyi, A. O. (2023). Otsinyuvannya efektyvnosti upravlinnya resursamy pidpryyemstva yak instrument zabezpechennya prybutkovosti. *Naukovyy visnyk L'vivs'koho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav (seriya ekonomichna)*, (1), 125–132. <https://doi.org/10.32782/2311-844X/2023-1-17>.
13. Shevchuk Yu. O. Osoblyvosti vyznachennya efektyvnosti stratehichnoho upravlinnya oborotnymy koshchamy promyslovykh pidpryyemstv // *Investytsiyi: praktyka ta dosvid*. – 2017. – № 21. – С. 21–24. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhyim dostupu: http://www.investplan.com.ua/pdf/21_2017/7.pdf.
14. Doroshuk H. A., Hratsiotova H. O. Intehral'na otsinka efektyvnosti upravlinnya zminamy na pidpryyemstvi // *Biznes Inform*. – 2018. – № 7. – С. 273–279. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhyim dostupu: http://jnas.nbu.gov.ua/j-pdf/binf_2018_7_41.pdf.
15. Havatchuk A. R. Metodyka otsinyuvannya efektyvnosti stratehichnoho upravlinnya konkurentospromozhnistyu pidpryyemstva u sferi nadannya lohistychnykh posluh // *Rozvytok pidpryyemnytstva yak faktor zrostanannya natsional'noyi ekonomiky: materialy III Mizhnar. nauk. – prakt. konf.* – Kyiv : KPI im. Ihorya Sikors'koho, 2020. – С. 37. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhyim dostupu: <https://conf-keip.kpi.ua/article/download/317621/308145>.

16. Starov O. S. Otsinka efektyvnosti stratehichnykh rishen' yak chynnyka pidvyshchennya ekonomichnoyi stiykosti pidpryyemstva // Ekonomichni perspektvy. – 2025. – № 1(23). – S. 1–22. – DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14934616>. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <https://econp.com.ua/index.php/journal/article/download/333/305>.

Дані про автора

Валінкевич Наталія Василівна,

д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки, підприємництва та туризму Поліського національного університету

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8804-868X>
e-mail: natali1573@ukr.net

Data about the author

Nataliia Valinkevych,

Dr. Sc. (Economics), Professor, Head of the Department of Economics, Entrepreneurship and Tourism Polissia National University, Zhytomyr, Ukraine,
e-mail: natali1573@ukr.net

Надходження статті до редакції 27.04.2026

Прийнято до друку 26.05.2026

Опубліковано 29.05.2026